

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurs de Maria Vicenta Mestre
en l'acte de presa de possessió
del rector de la Universitat de València,
Juan Luis Gandía**

València, 20 de maig de 2026

Fa huit anys, en l'acte de la meua investidura com a rectora de la Universitat de València afirmava que la transformació del sistema universitari públic en l'època democràtica l'ha convertit en el millor de la nostra història.

Podem dir amb orgull que la nostra Universitat de València destaca en els principals rànquings i se situa com la segona de les universitats espanyoles com a resultat d'un treball realitzat al llarg del temps pels milers de persones que, cada dia, fan, fem, possible la nostra Universitat.

Una universitat que ha crescut al llarg dels temps des d'aquell conjunt de "cases bones e suficients" que els Jurats de València compraren, en 1492, "per fer un Estudi General en la present València", com deixaren escrit.

Hui, en una cerimònia que exemplifica la roda del temps universitari i la continuïtat de la nostra Universitat des de que obrira les seues portes aquest edifici en 1499, investim un nou rector.

Primer rector que és professor de l'àrea d'Economia i Empresa, primer rector d'un centre ubicat al Campus dels Tarongers que, en celebrar la seua tercera dècada d'obertura, va estar objecte d'una profunda remodelació verda en un projecte resultat, per primera vegada a la història de la universitat espanyola, d'una elecció per votació entre la comunitat universitària.

Doctor Gandia Cabedo, enhorabona per la vostra elecció. Us desitge el major dels encerts en el govern de la nostra ben estimada Universitat de València que ja ha superat els cinc-cents vint-i-cinc anys d'història.

Cinc-cents vint-i-cinc anys d'història compartida amb la ciutat, amb la societat valenciana, contribuint al seu progrés i transformació.

La Universitat de València no ha estat mai una torre d'ivori, com s'ha assenyalat de vegades del sistema universitari, sinó que ha estat, al llarg de la seua història, imbricada en els problemes de la societat valenciana.

La contribució de la nostra Universitat a la vida intel·lectual, al progrés de les idees, al desplegament tecnològic i al combat a les malalties, des dels temps renaixentistes de la pesta fins les epidèmies de còlera i de tifus als segles dinou i primers del vint, en són exemples.

Cada temps ha tingut els seus desafiaments, als quals la Universitat de València ha donat resposta, també.

El període comprés entre 2018 i 2026 ha estat, probablement, un dels més complexos de la història recent de la nostra Universitat. Hem viscut una pandèmia global que va transformar radicalment la nostra manera d'ensenyar, investigar i relacionar-nos. Un temps en el que la universitat, els seus campus, foren espais segurs gràcies a la responsabilitat de la comunitat universitària. Vull fer un record especial a l'estudiantat que, amb les mesures d'aïllament, tenia molt limitada el que és la vida universitària.

Tots ens convertírem en persones resilients i afrontarem l'impacte en la salut, també en la salut mental, gràcies, especialment, a la Clínica de Psicologia de la Universitat, gestionada des de la nostra Fundació Lluís Alcanyís, que ha anat incorporant en els últims anys un programa de salut mental, primer per a l'estudiantat i, progressivament, per a les persones treballadores del PDI i del PTGAS.

En les graduacions m'agradava posar en valor els mecanismes d'afrontament desenvolupats per a no ser generacions estigmatitzades, sinó generacions amb noves capacitats per afrontar problemes.

Hem afrontat crisis geopolítiques de gran impacte, com l'eixida de tropes d'Afganistan, la guerra d'Ucraïna per la invasió de Rússia i el genocidi a Gaza, davant les quals la Universitat de València ha mantingut una posició clara en defensa dels drets humans, la pau i la democràcia.

En totes aquestes situacions el centre, la preocupació en les nostres decisions, han estat les persones, ajudar-les en tot el possible i atenent les seues necessitats.

Davant d'aquesta situació, la Universitat va respondre com el que és: una institució al servei de les persones. Primer, protegint-les amb les decisions proposades pel comitè d'emergències. I, després, amb mesures immediates, amb ajudes econòmiques, amb suport psicològic i jurídic, amb voluntariat, amb compromís. Perquè, com sempre he defensat: el primer són les persones.

Tant en el programa amb què vaig obtindre la confiança de la comunitat universitària en 2018, sent investida com a primera rectora de la nostra estimada Universitat en 518 anys, com en el programa que vaig presentar en el 2022, situava al centre de totes les propostes i accions a les persones.

Huit anys com a vicerectora d'ordenació acadèmica i professorat en uns anys d'una dura taxa de reposició, i també la meua formació en Psicologia em motivaven a millorar la qualitat de vida de les persones de la comunitat universitària.

I per això, i tot i el context d'incertesa pressupostària en què ens trobàvem, estabilització i promoció han estat els dos pilars bàsics de la política de recursos humans de la nostra universitat. Una política decidida de reforç de les plantilles, tant del personal docent i investigador com del personal tècnic, de gestió, administració i serveis.

Creàrem centenars de places, estabilitzàrem trajectòries professionals i hem facilitat amb el menor temps possible les promocions a partir de les acreditacions.

A més, hem millorat les condicions laborals, fent de la Universitat de València una institució referent en aquestes polítiques a tota Espanya.

I em sent orgullosa del progrés de la incorporació de les dones a llocs de responsabilitat i a càtedres universitàries, assolint una política d'igualtat efectiva entre homes i dones.

Però més enllà de les xifres i dels projectes, el que hem construït aquests anys és una manera de fer universitat, amb una governança compartida, treballant colze a colze amb els deganats i direcció de centres en la presa de decisions, amb acords amb la representació sindical per contribuir a fer una política centrada en les persones.

No em cansaré d'agraciar a degans i deganes, directors i directores que m'han acompanyat en aquests huit anys, la confiança, suport i corresponsabilitats en el govern de la universitat i la presa de decisions.

Tot això en una universitat compromesa amb la igualtat, amb la sostenibilitat, i amb la inclusió. Una universitat que defensa l'autonomia universitària, la llibertat de càtedra i el paper transformador del coneixement.

Una universitat pública i valenciana, defensora de la seua llengua i cultura, i alhora oberta mundialment, amb programes de doble titulació internacional, i liderant un projecte d'universitats europees. També amb una gran presència i prestigi en el espai Iberoamericà d'Educació Superior.

Hem estat una universitat que ha sabut estar al costat de la societat en els moments més difícils, i que ha contribuït, des de la ciència i el pensament crític, a la construcció d'un futur millor. Finalment, aconseguirem un model de finançament que ens ha permès superar períodes d'incertesa pressupostària, i impulsar un pla d'infraestructures que donarà resposta a les necessitats de la docència i la recerca, així com fer realitat la implantació dels estudis de Veterinària en una universitat pública valenciana.

Tot açò no hauria estat possible sense el treball de moltes persones. I per això, vull agrair a totes i tots els que, al llarg d'aquests anys, han format part dels equips de direcció que he liderat, vicerectors i vicerectors, delegats per a l'estudiantat.

Gerent i equip gerencial, Secretària General i equip de Secretaria general, Gabinet de la Rectora. Membres del Consell de Govern. També als Consells Socials i els seus presidents i presidentes d'aquests períodes.

Agraïment també a les associacions estudiantils, AGE i ADRs per la seua implicació, diàleg i col·laboració en atendre les necessitats de l'estudiantat.

Als delegats i delegades de la rectora, directores i directores i caps de servei, directores i directores d'instituts d'investigació i departaments.

Gràcies, també, a les seccions sindicals i als òrgans estatutaris pel seu treball necessari per fer possible una universitat pública i democràtica com la nostra. Pel seu esforç en la negociació per arribar a acords.

Gràcies a les nostres fundacions, al seus patrons, directors, directores i gerents, pel seu servei impagable a la Universitat, des de l'atenció a la discapacitat, l'ocupabilitat, pràctiques, títols propis, salut i clíniques universitàries, i empreses.

Gràcies als rectors i rectores, especialment de les universitats valencianes per compartir problemes, també reptes, actes, il·lusions i treball per fer millor el sistema universitari valencià. Gràcies a totes i a tots per la vostra complicitat, responsabilitat, amistat i lleialtat. Valors que en els temps actuals de polarització certament escassegen.

És aquest moment d'agrair, també, l'esperit de diàleg i de col·laboració per fer una Universitat de València millor per a una societat millor que ha caracteritzat les nostres relacions amb els governs de la Generalitat Valenciana encapçalats, quan vaig començar el mandat, pel president Ximo Puig i, ara quan acabe, pel president Juan Francisco Pérez Llorca.

També als equips de govern municipals de les ciutats a les quals la nostra Universitat desplega les seues activitats de formació, en nombrosos casos amb l'impuls de la Diputació de València, a la qual vull agrair la seua col·laboració tant en la persona de l'actual president com en els presidents anteriors, Jorge Rodríguez i Antoni Gaspar.

Un afectuós agraïment als regidors de pobles i ciutats, especialment a aquelles on s'ubiquen els nostres campus. Gràcies als seus alcaldes i les seues alcaldesses. Especialment en el cas de la ciutat de València, que dona nom a la nostra Universitat, gràcies a l'alcalde Ribó i a l'actual alcaldessa Maria José Catalá, sempre disposada a enfortir la relació amb la nostra Universitat, que espere que continúe compartint projectes amb nosaltres.

Agraïment que estenc als equips ministerials amb competències en universitats i a l'actual Ministra d'Universitats, Diana Morant.

Acabats els dos períodes de mandat que, en el marc normatiu anterior, s'establien per al rectorat, vull agrair, primer que res, a la comunitat universitària, la confiança que va dipositar en mi per ser la primera dona rectora de la Universitat de València. Ha estat tot un honor. Ha estat un regal poder treballar aquests anys, amb molta il·lusió per fer més gran i millor la nostra universitat. Com diem en Psicologia, quan treballem en el que ens agrada i amb il·lusió ens cansem menys, i així ho he viscut.

Vull aprofitar aquest moment per agrair molt especialment el suport de la meua família, del meu home, un exemple de conciliació, corresponsabilitat, suport i amor. Sense el seu suport i companyia no hauria estat possible assumir les diferents responsabilitats que he ocupat al llarg de la meua trajectòria universitària, des de que vaig ser degana, també la primera dona, de la Facultat de Psicologia, fins a rectora de la Universitat de València. També la comprensió i suport de les meues filles, i, com no, ara quan arriba a la recta final, amb l'afecte, la vitalitat i la il·lusió que m'aporten els més menuts: la meua neta Olga i els meus nets Jack, Pau, Frank i Blai.

Són elles i ells la següent generació.

Generació rere generació han passat per les nostres aules universitàries les i els joves valencians i de territoris pròxims.

També estudiants internacionals i en mobilitat que ens han situat en una posició de lideratge internacional a nivell Europeu.

Hui en dia ens enfrontem a un complex context, marcat per l'emergència climàtica, per la inestabilitat en la geopolítica mundial, i especialment a l'Iran; a un escenari demogràfic recessiu, l'increment del pes de l'ensenyament privat en tots els nivells educatius, especialment l'universitari; a una crisi de vivenda que afecta també l'estudiantat universitari, en un context de creixement salarial moderat, a l'igual que el finançament universitari a nivell global.

La tirania de l'algoritme en l'accés a la informació, els processos de desinformació, manipulació i post veritat, el creixent pes monopolístic de les empreses tecnològiques i unapolarització política creixent, amb moviments populistes que abasten no sols l'àmbit polític, sinó diferents nivells de la societat, són reptes als quals la universitat pública ha de contribuir a fer front.

Perquè nosaltres, els professors i professores, no sols formem professionals; formem, també, ciutadans i ciutadanes que han de desenvolupar-se en un món creixentment complex. Per això cal ser exemplars, com a universitaris, en el rigor científic, en l'intercanvi d'idees i la seua contraposició des d'argumentacions ètiques i lliures.

I hem d'oferir activitats i espais per a la reflexió i el pensament, així com per a la preservació de la memòria.

En aquest context geoestratègic i econòmic hem de ser capaços de contribuir, des de la investigació, no sols al progrés de la ciència, sinó també a la transferència de coneixement als sectors productius per impulsar vectors de creixement intel·ligent, inclusiu i sostenible.

Visió d'universitat pública al servei de la societat compartida, de ben segur, amb el nou govern universitari que dona continuïtat a la història d'una universitat que es va crear per servir la societat valenciana a la qual ens devem.

Siguen aquestes darreres paraules de record a totes les persones de la nostra Universitat que, al llarg dels segles, lluitaren pels valors de llibertat, per la igualtat i la democràcia.

Especialment a aquells que patiren la persecució per les seues idees, des dels temps fundacionals, patint la mort a la foguera de la Inquisició, com el doctor Lluís Alcanyís; l'afusellament, com el rector Peset Aleixandre, l'exili, com els rectors Mariano Gómez i José Puche, i tantes altres autoritats acadèmiques i alumnes.

Per a molts d'ells aconseguírem
la reparació per part del govern d'Espanya.

I, també, siguen aquestes paraules de record i reconeixement als rectors que em precediren, ja en l'Espanya democràtica: Joaquín Colomer, Ramon Lapiedra, Pedro Ruiz, Francisco Tomás i Esteban Morcillo.

Rectors d'una universitat pública i
valenciana que, al llarg de més de cinc

segles, ha sabut superar dificultats, adaptar-se als temps i projectar-se cap al futur, contribuint al progrés de la nostra societat. Una societat més justa, més lliure, més avançada, culta i desenvolupada.

Amb eixos desitjos m'acomíade de totes i tots vostès.

Rector Magnífic: et desitje molts èxits
en esta nova etapa, que segur seran èxits
per a la nostra estimada Universitat de València.

Molt Honorable President de la Generalitat: estima el sistema
universitari valencià; pots sentir-te orgullós, estima la nostra
universitat, que és la primera de la Comunitat Valenciana i la
segona de Espanya, i aquest Centre Cultural La Nau
Çque ens acull i que ja és Patrimoni Cultural Europeu.

Moltes gràcies.

